

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 6. septembra 2023*

„Javni uslužbenci – Uradniki – Starostna pokojnina – Pokojninske pravice, pridobljene pred začetkom dela za Unijo – Prenos v sistem Unije – Delovna doba, ki je trajala manj kot deset let – Smrt – Zavrnitev vračila kapitalizirane vrednosti, ki pomeni prenesene nacionalne pokojninske pravice in pokojninske pravice, pridobljene v PSIEU – Člen 11(1) in člen 12(1)(b) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom – Neupravičena obogatitev“

V zadevi T-171/22,

OR,

OS,

ki ju zastopa N. de Montigny, odvetnica,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo T. Bohr, M. Brauhoff in G. Niddam, agenti,

tožena stranka,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi L. Truchot (poročevalec), predsednik, H. Kanninen, sodnik, in T. Perišin, sodnica,

sodni tajnik: L. Ramette, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 11. maja 2023

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Tožeči stranki, OR in OS, kot pravni naslednici osebe A (v nadaljevanju: A ali pokojni uradnik) s tožbo na podlagi člena 270 PDEU predlagata, na prvem mestu, razglasitev ničnosti odločbe Urada Evropske komisije za vodenje in plačevanje posameznih pravic (PMO) z dne 12. julija 2021, s katero je bila zavrnjena njuna zahteva za vračilo kapitalizirane vrednosti, ki pomeni nacionalne pokojninske pravice, ki jih je njun oče pridobil pred začetkom dela za Evropsko unijo, in je bila prenesena v pokojninski sistem institucij Unije (v nadaljevanju: PSIEU), na eni strani, in zneska, ki ustreza prispevkom te osebe v PSIEU pred njeno smrtjo, na drugi strani, ter – če bi se štelo, da dopolnjuje obrazložitev – odločbe z dne 22. decembra 2021, s katero je bila njuna pritožba zavrnjena, in, na drugem mestu, vračilo zahtevanih zneskov skupaj z obrestmi po obrestni meri, ki jo Evropska centralna banka (ECB) določi za glavne operacije refinanciranja, povečani za 2 odstotni točki.

Dejansko stanje

- 2 A je 16. julija 2003 začel delati za Unijo kot pogodbeni uslužbenec za pomožne naloge. Od 16. julija 2004 je delal pri Komisiji kot začasni uslužbenec, nato pa je 16. aprila 2006 postal uradnik.
- 3 A je septembra 2005 na podlagi člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) v PSIEU izvedel prenos kapitalizirane vrednosti, ki pomeni nacionalne pokojninske pravice, pridobljene pred njegovim začetkom dela za Unijo (v nadaljevanju: prenos „in“). Izplačilo te kapitalizirane vrednosti PSIEU je privedlo do priznanja pokojninske dobe za določeno obdobje.
- 4 A je nato zaprosil in pridobil dopust iz osebnih razlogov za obdobje od 17. septembra 2008 do 16. septembra 2013, da bi lahko delal za Mednarodno organizacijo ITER za fuzijsko energijo (v nadaljevanju: ITER) s sedežem v Saint-Paul-lez-Duranceu (Francija). Ta dopust iz osebnih razlogov je bil podaljšan do njegovega odstopa, ki je bil predložen 1. julija 2020 in je začel učinkovati 16. septembra 2020.
- 5 Tako je A plačeval prispevke v PSIEU od 16. julija 2003 do 16. septembra 2008, kar je pet let in dva meseca.
- 6 A je z elektronskim sporočilom z dne 1. julija 2020, ko je bil Komisiji predložen njegov odstop, PMO vprašal o postopku, ki ga je treba uporabiti za prenos, v smislu člena 11(1) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom (v nadaljevanju: prenos „out“), pokojninskih pravic, pridobljenih v PSIEU, v drug pokojninski sistem. A je v istem elektronskem sporočilu pojasnil, da ni dopolnil desetih let dejanske delovne dobe, ki se zahtevajo za upravičenost do starostne pokojnine.
- 7 PMO je v odgovoru, poslanem po elektronski pošti 2. julija 2020, A sporočil postopek, ki ga je treba uporabiti za izvedbo prenosa „out“. PMO je A tudi pojasnil, da mora, ker je dopolnil manj kot deset let delovne dobe, prenesti aktuarski ekvivalent svojih pokojninskih pravic, pridobljenih v PSIEU.
- 8 A je umrl 5. januarja 2021.

- 9 Mati tožečih strank, nekdanja soproga pokojnega uradnika, je z elektronskim sporočilom z dne 14. januarja 2021 PMO obvestila o njegovi smrti. PMO ji je istega dne med drugim odgovoril, da pokojni uradnik pred svojo smrtjo ni vložil zahteve za prenos „out“, zato tak prenos ni več mogoč.
- 10 Tožeči stranki, otroka in edina dediča pokojnega uradnika, sta 18. marca 2021 kot pravni naslednici vložili zahtevo na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov za plačilo, prvič, kapitalizirane vrednosti, ki pomeni nacionalne pokojninske pravice, ki jih je njun oče pridobil pred začetkom dela za Unijo in jih prenesel v PSIEU, in drugič, kapitalizirane vrednosti, ki ustreza pokojninskim pravicam, ki jih je njun oče pred smrtjo pridobil v PSIEU.
- 11 PMO je z odločbo z dne 12. julija 2021 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) zahtevo tožečih strank zavrnil.
- 12 Natančneje, PMO je v izpodbijani odločbi navedel, da je bil pokojni uradnik zaposlen manj kot deset let, zato ni upravičen do pokojnine Unije, tako da niti njegova vdova niti njegovi siroti niso upravičeni do vsote, ki se mora izplačati po smrti upravičenca na podlagi Kadrovskih predpisov. PMO je tudi navedel, da nobena določba Kadrovskih predpisov ne omogoča vračila kapitalizirane vrednosti, ki pomeni pokojninske pravice, pridobljene v PSIEU, vključno s pravicami, ki jih je umrli nekdanji uradnik ali uslužbenec prenesel v PSIEU, in pojasnil, da je zahteva za prenos „out“ individualna pravica, ki jo imajo le nekdanji uradniki in uslužbenci, ki je pokojni uradnik po začetku njegovega učinkovanja odstopa ni izkoristil.
- 13 Tožeči stranki sta 20. septembra 2021 zoper izpodbijano odločbo vložili pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov.
- 14 Pritožba tožečih strank je bila zavrnjena z odločbo z dne 22. decembra 2021 (v nadaljevanju: odločba o zavrnitvi pritožbe).

Predlogi strank

- 15 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:
 - izpodbijano odločbo razglasi za nično, odločbo o zavrnitvi pritožbe pa razglasi za nično, če bi se štelo, da se z njo dopolnjuje obrazložitev;
 - Komisiji naloži vračilo zahtevanih zneskov skupaj z obrestmi po obrestni meri, ki jo ECB določi za glavne operacije refinanciranja, povečani za 2 odstotni točki;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 16 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - tožbo zavrne;
 - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

Pravo

Predmet tožbe

- 17 Iz predlogov za razglasitev ničnosti izhaja, da tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj razglasi ničnost ne le izpodbijane odločbe, ampak tudi – če bi se štel, da dopolnjuje obrazložitev – odločbe o zavrnitvi pritožbe.
- 18 V skladu z ustaljeno sodno prakso Splošno sodišče na podlagi predlogov za razglasitev ničnosti, ki so formalno vloženi zoper odločbo o zavrnitvi pritožbe, odloča o aktu, zoper katerega je bila vložena pritožba, kadar navedeni predlogi nimajo samostojne vsebine (sodba z dne 13. julija 2018, Curto/Parlament, T-275/17, EU:T:2018:479, točka 63, glej v tem smislu tudi sodbo z dne 6. aprila 2006, Camós Grau/Komisija, T-309/03, EU:T:2006:110, točka 43).
- 19 Ker je v obravnavani zadevi z odločbo o zavrnitvi pritožbe zgolj potrjena izpodbijana odločba, tako da so pojasnjeni razlogi za njeno utemeljitev, je treba ugotoviti, da predlogi za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe nimajo samostojne vsebine in da torej ni treba posebej odločati o njih. Vendar je treba pri preizkusu zakonitosti izpodbijane odločbe upoštevati obrazložitev odločbe o zavrnitvi pritožbe, ki bi morala sovpadati z obrazložitvijo izpodbijane odločbe (glej v tem smislu sodbo z dne 30. aprila 2019, Wattiau/Parlament, T-737/17, EU:T:2019:273, točka 43 in navedena sodna praksa).

Utemeljenost

Predlog za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe

- 20 V utemeljitev njenega predloga za razglasitev ničnosti tožbe tožeči stranki navajata en tožbeni razlog, ki se nanaša na neupravičeno obogatitev Unije.
- 21 Tožeči stranki v bistvu trdita, da je bil proračun Unije obogaten s kapitalizirano vrednostjo, ki ustreza, prvič, nacionalnim pokojninskim pravicam, ki jih je pokojni uradnik pridobil pred začetkom dela za Unijo in so bile prenesene v PSIEU, ter drugič, prispevkom, ki jih je pokojni uradnik vplačal v PSIEU iz naslova dela za Unijo.
- 22 Natančneje, na prvem mestu, tožeči stranki trdita, da izpodbijana odločba ne temelji na nobeni pravni podlagi ali razlagi v sodni praksi.
- 23 V zvezi s tem tožeči stranki najprej trdita, da je Komisija napačno menila, da člen 11 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom Uniji omogoča, da obdrži kapitalizirano vrednost, ki jo je v okviru PSIEU zbral pokojni uradnik.
- 24 Po eni strani tožeči stranki izpodbijata nepreklicnost prenosa „in“. Po njenem mnenju iz člena 8(5) splošnih določb za izvajanje členov 11 in 12 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, ki so bile sprejete s Sklepom Komisije C(2011) 1278 z dne 3. marca 2011, objavljenem v Upravnih obvestilih št. 17–2011 z dne 28. marca 2011 (v nadaljevanju: SDI), izhaja, da je odločitev uradnika ali uslužbenca, da „in“ prenese kapitalizirano vrednost, ki ustreza nacionalnim pokojninskim pravicam, pridobljenim pred zaposlitvijo pri Uniji, v PSIEU, nepreklicna le, če bi bil navedeni uradnik ali uslužbenec pozneje upravičen do prejemkov, izplačanih v okviru tega sistema. Tožeči

stranki podredno dodajata, da če je treba to določbo razlagati tako, da je prenos „in“ v vsakem primeru nepreklicen, je treba njeno uporabo zavrni, ker krši načelo prepovedi neupravičene obogatitve.

- 25 Po drugi strani tožeči stranki v zvezi s prenosom „out“ trdita, da v Kadrovskih predpisih in SDI ni predviden položaj iz obravnavane zadeve. Menita, da v obravnavanem primeru neobstoj konkretnih ukrepov za ta prenos „out“ ni posledica malomarnosti ali prostovoljne opustitve pokojnega uradnika, ampak je zgolj posledica nenadnega, nepredvidljivega in neizogibnega nastopa njegove smrti manj kot štiri mesece po njegovem odstopu s funkcij pri Komisiji.
- 26 Poleg tega tožeči stranki poudarjata, da nobena določba Kadrovskih predpisov ne določa roka za vložitev zahteve za prenos „out“, tako da dejstva, da pokojni uradnik tega prenosa ni formalno zahteval, ni mogoče razlagati kot njegovo odpoved, da se sporni zneski prenesejo v drug pokojninski sistem. Poudarjata tudi, da je je pokojni uradnik s tem, da je PMO 1. julija 2020 vprašal o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v ta namen (glej točko 6 zgoraj), nedvoumno izrazil željo po navedenem prenosu „out“.
- 27 Dalje, tožeči stranki trdita, da čeprav obstaja pravna podlaga za plačilo prispevkov s strani pokojnega uradnika v PSIEU, jih je ta plačal brez protidajatve in torej brez temelja. Prispevki, ki jih je pokojni uradnik zbral v PSIEU zaradi opravljanja dela za Unijo in prenosa „in“, ki ga je opravil leta 2005, namreč nazadnje zanj niso ustvarili nobene pravice v okviru navedenega PSIEU, ker je za Unijo delal manj kot deset let, to je najkrajši čas, ki je s Kadrovskimi predpisi določen za to, da se lahko zahteva dodelitev starostne pokojnine.
- 28 Zato tožeči stranki menita, da okoliščina, da Kadrovski predpisi izrecno določajo možnost nekdanjega uradnika ali uslužbenca, da kapitalizirano vrednost, ki ustreza njegovim pokojninskim pravicam, pridobljenim v PSIEU, prenese v drug pokojninski sistem, in izplačilo odpravnine dokazujeta, da navedena kapitalizirana vrednost ne pripada proračunu Unije. Poleg tega tožeči stranki navajata, da trditev, da bi bilo aktuarsko ravnotežje PSIEU lahko ogroženo s povračilom zneskov, ki so jih plačali nekdanji uradniki ali uslužbenci, ki niso upravičeni do starostne pokojnine, ni dokazana. Dalje, tožeči stranki trdita, da mora načelo solidarnosti, na katerem temelji navedeno ravnotežje, koristiti nekdanjemu uradniku ali nekdanjemu uslužbencu, ki je k njemu prispeval, sicer bi navedena solidarnost povzročila neupravičeno prikrajšanje.
- 29 Na drugem mestu tožeči stranki trdita, da je njuno prikrajšanje, ki je posledica obogatitve Unije, resnično in gotovo.
- 30 V zvezi s tem tožeči stranki trdita, da ob neobstoju prenosa „out“ kapitalizirane vrednosti, ki ustreza pokojninskim pravicam, ki jih je pridobil pokojni uradnik, nista mogli pridobiti dodatnih pravic, ki ustrezajo navedeni kapitalizirani vrednosti, čeprav bi jima tak prenos „out“ v pokojninski sklad, povezan z zadnjo zaposlitvijo pokojnega uradnika pri ITER, omogočil, da sta kot pravni naslednici po njem upravičeni do višjega nadomestila od tistega, do katerega sta že upravičeni, saj je znesek zadnjenavedenega nadomestila odvisen od skupnega zneska, zbranega v navedenem skladu.
- 31 Tožeči stranki dodajata, da če pokojni uradnik ne bi izvedel prenosa „in“, bi lahko prejeli tudi rento ali kapitalizirano vrednost, ki jo izplačuje nacionalni sistem, v katerega je bil vključen, preden se je zaposlil pri Uniji.
- 32 Komisija trditve tožečih strank prereka.

- 33 Najprej je treba opozoriti, da se v skladu s sodno prakso za ugoditev tožbi za vračilo zaradi neupravičene obogatitve Unije zahteva izpolnitev dveh pogojev, in sicer je treba dokazati obogatitev brez veljavne pravne podlage Unije in prikrajšanje predlagatelja, ki je povezano z navedeno obogatitvijo (glej sodbo z dne 3. julija 2018, Transtec/Komisija, T-616/15, EU:T:2018:399, točka 156 in navedena sodna praksa).
- 34 Glede prvega pogoja, navedenega v točki 33 zgoraj, v skladu s katerim je pravica do povračila s strani osebe, ki se je obogatila, pogojena z neobstojem veljavne pravne podlage za zadevno obogatitev, je treba navesti naslednje.
- 35 Ugotoviti je treba, da tožeči stranki s svojimi trditvami ne izpodbijata obstoja veljavne pravne podlage za vplačilo prispevkov pokojnega uradnika v PSIEU. Čeprav namreč obžalujeta, da so bili različni prispevki pokojnega uradnika v PSIEU, naj gre tako za prispevke, ki izhajajo iz zaposlitve pri Uniji, kot za prispevke, ki izhajajo iz prenosa „in“, ki ga je opravil leta 2005 (glej točko 3 zgoraj), vplačani „brez povračila in brez temelja“ ter „ne da bi bila ustvarjena kakršna koli pravica do pokojnine“, pa v svojih pisanjih nedvoumno priznavata, da „obstaja pravna podlaga za vplačilo prispevk[ov] v PSI[EU]“. Poleg tega je zastopnica tožečih strank v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča na obravnavi potrdila, da se njihove trditve nanašajo na neobstoj veljavne pravne podlage „za obdržanje zneskov“, ki ustrezajo prispevkom, ki jih je pokojni uradnik vplačal v PSIEU.
- 36 Tako tožeči stranki s svojimi trditvami Splošnemu sodišču predlagata le, naj razišči, da to, da je Komisija obdržala vse prispevke, ki jih je pokojni uradnik vplačal v PSIEU, po njegovi smrti pomeni obogatitev Unije brez veljavne pravne podlage.
- 37 Ker je pokojni uradnik v PSIEU vplačeval prispevke kot pogodbeni uslužbenec za pomožne naloge, nato kot začasni uslužbenec in nazadnje kot uradnik, so se po njegovem odstopu uporabljale določbe v zvezi z njegovimi pokojninskimi pravicami pod pogoji iz naslova V, poglavje 3, Kadrovskih predpisov in Priloge VIII h Kadrovskim predpisom. V zvezi s tem je treba navesti naslednje.
- 38 Prvič, člen 36 priloge VIII h Kadrovskih predpisov določa:
„Od plač in invalidnin se v vsakem primeru odvajajo prispevki za [PSIEU].“
- 39 Člen 38 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa: „Pravilno odtegnjenih prispevkov se ne refundira.“
- 40 Člen 83(2) Kadrovskih predpisov določa:
„Uradniki prispevajo eno tretjino stroškov financiranja [PSIEU]. Prispevek je 10,3 % uradnikove osnovne plače, pri čemer se ponderji iz člena 64 ne upoštevajo. Prispevek se mesečno odteguje od plač uradnikov. [...]“
- 41 Tako iz teh določb, zlasti iz člena 36 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom in člena 83(2) Kadrovskih predpisov, izhaja, da za uradnike in uslužbence Unije obstaja obveznost finančnega pripevanja v PSIEU.

42 Drugič, člen 77 Kadrovskih predpisov iz naslova V, poglavje 3, določa:

„Uradnik, ki dopolni najmanj 10 let delovne dobe, ima pravico do starostne pokojnine. Do nje je upravičen ne glede na delovno dobo, če je presegel upokojitveno starost, če ga v obdobju neaktivnega statusa ni bilo mogoče ponovno zaposliti ali v primeru upokojitve v interesu službe. [...]

Upokojitvena starost je 66 let. [...]

43 V skladu s členom 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom ima uradnik, ki začne delati v Uniji po tem, ko je prenehal delati v državni upravi ali v nacionalni ali mednarodni organizaciji ali je opravljal dejavnost kot zaposlena ali samozaposlena oseba, po tem, ko se zaposli, vendar preden izpolni pogoje za plačilo starostne pokojnine v smislu člena 77 Kadrovskih predpisov, pravico Uniji plačati na dejanski datum prenosa ažurirano kapitalizirano vrednost pokojninskih pravic, pridobljenih na podlagi takega dela ali dejavnosti.

44 Člen 11(1) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa:

„Uradnik, ki preneha delati v Uniji, da bi:

- začel delati v državni upravi ali državni ali mednarodni organizaciji, ki je z Unijo sklenila dogovor;
- kot zaposlena ali samozaposlena oseba opravljal dejavnost, na podlagi katere pridobiva pokojninske pravice v sistemu, katerega organ upravljanja je z Unijo sklenil dogovor,

ima pravico, da se aktuarski ekvivalent njegovih pravic do starostne pokojnine, ažuriranih na dejanski datum prenosa, pridobljenih v Uniji, prenese v pokojninski sklad te uprave ali organizacije, ali v pokojninski sklad, v katerem pridobiva pokojninske pravice zaradi opravljanja dejavnosti kot zaposlena ali samozaposlena oseba.“

45 Člen 12(1) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa:

„Uradnik, ki ne dopolni upokojitvene starosti in mu, razen zaradi smrti ali invalidnosti, preneha zaposlitev, in ki nima pravice do takojšnje ali odložene starostne pokojnine, ima ob prenehanju dela pravico do izplačila:

[...]

(b) [...] prejemkov, določenih v členu 11(1), ali do plačila aktuarskega ekvivalenta takih prejemkov v zasebno zavarovalnico ali pokojninski sklad, ki ga sam izbere, pod pogojem, da zavarovalnica ali sklad jamči, da:

- i) kapital ne bo vrnjen;
- ii) se bo mesečni dohodek izplačeval najprej od 60. leta starosti in najkasneje od 66. leta starosti;
- iii) uporablja določbe glede vsote, ki se mora izplačati po smrti upravičenca, ali družinskih pokojnin;
- iv) se prenos v drugo zavarovalnico ali drug sklad dovoli samo, če tak sklad izpolnjuje pogoje, določene v točkah (i), (ii) in (iii).“

- 46 Iz teh določb izhaja, da člen 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa, da lahko uradnik ali uslužbenec, ki začne delati za Unijo, potem ko je prenehal delati v nacionalni ali mednarodni upravi ali organizaciji ali potem ko je opravljal dejavnost kot zaposlena ali samozaposlena oseba, izvede prenos „in“ pokojninskih pravic, pridobljenih iz naslova svojih prejšnjih poklicnih dejavnosti, v PSIEU. Poleg tega člen 11(1) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom v povezavi s členom 12(1)(b) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa možnost, da uradnik ali uslužbenec, ki preneha delati za Unijo, prenese „out“ pokojninske pravice, pridobljene v Uniji, v drug pokojninski sklad ali zasebno zavarovanje, ki izpolnjuje nekatera posebna jamstva.
- 47 Tretjič, iz teh določb je razvidno tudi, da je namen prispevkov uradnikov in uslužbencev Unije v PSIEU, naj gre tako za prispevke, ki izhajajo iz dela za Unijo, kot za prispevke, ki izhajajo iz prenosa „in“, financiranje PSIEU zaradi prihodnjega izplačevanja starostne pokojnine v skladu z določbami Kadrovskih predpisov in SDI. Namen teh določb torej ni ustvariti kapitalizirano vrednost, s katero bi zadevni uradnik ali uslužbenec lahko razpolagal. Tako v nasprotju s tem, kar sta tožeči stranki trdili na obravnavi, uradniki in uslužbenci niso „imelniki“ zneskov, ki ustrezajo njihovem finančnemu prispevku v PSIEU.
- 48 V obravnavani zadevi je treba poudariti, da obogatitev Unije, ki je posledica tega, da je pokojni uradnik v PSIEU vplačal prispevke, katerih vračilo se zahteva, naj gre tako za prispevke, ki izhajajo iz njegovega dela za Unijo, kot za prispevke, ki izhajajo iz prenosa „in“, ki ga je opravil leta 2005 (glej točko 3 zgoraj), ni brez veljavne pravne podlage, ker so bili ti prispevki plačani za prihodnje izplačevanje starostne pokojnine v skladu z določbami Kadrovskih predpisov in SDI.
- 49 Poleg tega je treba ugotoviti, da pokojni uradnik pred odstopom ni dopolnil desetih let delovne dobe niti ni dopolnil starosti 66 let; ker pa sta ta dva pogoja v skladu z določbami člena 77 Kadrovskih predpisov, navedenimi v točki 42 zgoraj, kumulativna, ni mogel zahtevati starostne pokojnine.
- 50 Iz vseh določb, navedenih v točkah od 38 do 45 zgoraj, namreč izhaja, da je pokojni uradnik po odstopu z delovnega mesta pri Uniji lahko zahteval le prenos „out“ aktuarskega ekvivalenta svojih pravic do starostne pokojnine, pridobljenih v PSIEU, katerega del je bil posledica prenosa „in“, izvedenega leta 2005, bodisi v pokojninski sklad, pri katerem je odslej pridobival pravice zaradi dela za ITER, bodisi v zasebno zavarovanje ali pokojninski sklad po svoji izbiri, ki izpolnjuje seznam meril, opredeljenih v členu 12(1)(b) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom.
- 51 Poleg tega je treba poudariti, da nobena določba Kadrovskih predpisov, njihovih prilog ali SDI ne določa možnosti ali obveznosti, da se v primeru odstopa uradnika ali uslužbenca po več kot enem letu delovne dobe, vendar preden je dopolnjenih deset let delovne dobe, vsi prispevki ali njihov del, ki ustrezajo pokojninskim pravicam, pridobljenim v PSIEU, vrnejo nekdanjemu uradniku ali uslužbencu ali, v primeru smrti, njegovim pravnim naslednikom, saj zadevnih prispevkov ni mogoče enačiti s kapitalizirano vrednostjo, s katero bi lahko nekdanji uradnik ali uslužbenec razpolagal. Edina obveznost, ki jo ima uprava v podobnih okoliščinah, je določena v členu 3(1) SDI in obsega to, da ko uradnik ali uslužbenec dokončno preneha delati, mu uprava sporoči znesek aktuarskega ekvivalenta, ki ustreza vsem pokojninskim pravicam, ki jih je takrat pridobil v PSIEU.
- 52 Poleg tega v zvezi s prispevki, ki ustrezajo prenosu kapitalizirane vrednosti, ki pomeni nacionalne pokojninske pravice, ki jih je pokojni uradnik pridobil pred začetkom dela za Unijo, v PSIEU, iz jasnega in natančnega besedila člena 8(5) SDI izhaja, da je vsaka odločitev v zvezi s postopkom prenosa „in“, kot je opisano v točki 43 zgoraj, „po svoji naravi nepreklicna“. Le zahteva za prenos

„out“ namreč uradniku ali uslužbencu, ki dokončno preneha delati za Unijo, omogoča prenos aktuarskega ekvivalenta njegovih pravic do starostne pokojnine, pridobljenih v PSIEU, v drug pokojninski sistem.

- 53 Poleg tega, tudi če bi bilo treba trditve tožečih strank razlagati tako, da se z njimi uveljavlja ugovor nezakonnosti člena 8(5) SDI (glej točko 24 zgoraj), je treba navesti, da je bila ta trditev prvič navedena v repliki in da je ni mogoče šteti za razširitev tožbenega razloga, ki je bil že naveden. Zato pomeni nov razlog, ki ne temelji na pravnih in dejanskih okoliščinah, ki so se pojavile med postopkom, in ga je zato treba na podlagi člena 84 Poslovnika Splošnega sodišča, ki prepoveduje navajanje novih razlogov med postopkom, zavreči kot nedopusten.
- 54 V obravnavani zadevi ni sporno, ne glede na zahtevo za informacije, ki je bila na PMO naslovljena že 1. julija 2020 (glej točko 6 zgoraj), da pokojni uradnik pred svojo smrtjo ni vložil zahteve za prenos „out“ na podlagi določb člena 11(1) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, čeprav je taka zahteva za informacije taka, da potrjuje predpostavko, da je A načrtoval izvedbo takega prenosa „out“.
- 55 Iz tega izhaja, da ob tem, da ni prišlo do izplačevanja starostne pokojnine pokojnega uradnika in da ta ni vložil zahteve za prenos „out“, Komisiji, ki nikakor na podlagi nobene zakonske določbe ne razpolaga z možnostjo, da pravnim naslednikom v celoti ali delno vrne kapitalizirano vrednost, ki ustreza pokojninskim pravicam, pridobljenim v PSIEU, ali ki jih je pokojni uradnik pred svojo smrtjo prenesel v PSIEU, ni mogoče očitati obogatitve brez veljavne pravne podlage, ker so bili po smrti pokojnega uradnika obdržani vsi prispevki, ki jih je ta pokojni uradnik vplačal v PSIEU.
- 56 Iz navedenega izhaja, da ni mogoče šteti, da obogatitev Unije, ki je posledica tega, da so bili po smrti uradnika obdržani prispevki uradnika v PSIEU, katerih vračilo se zahteva, naj gre tako za prispevke, ki izhajajo iz njegovega dela za Unijo, kot za prispevke, ki izhajajo iz prenosa „in“, ki ga je opravil leta 2005, nima veljavne pravne podlage, tako da prvi pogoj, od katerega je odvisna ugotovitev obstoja neupravičene obogatitve, ni izpolnjen, zato ni treba preučiti, ali je izpolnjen drugi pogoj iz točke 33 zgoraj.
- 57 Zato je treba zavrniti edini tožbeni razlog in predlog za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe.

Predlog za vračilo zahtevanih zneskov

- 58 Tožeči stranki z drugim tožbenim predlogom Splošnemu sodišču predlagata, naj odredi vračilo, prvič, nacionalnih pokojninskih pravic, ki jih je pokojni uradnik pridobil pred začetkom dela za Unijo in so bile prenesene v PSIEU, in drugič, pokojninskih pravic, ki jih je ta uradnik pridobil v PSIEU pred svojo smrtjo.
- 59 Ker je Splošno sodišče v obravnavanem primeru ugotovilo, da edini tožbeni razlog, ki sta ga tožeči stranki navedli v utemeljitev predloga za razglasitev ničnosti iz te tožbe in ki se nanaša na neupravičeno obogatitev Unije, ni utemeljen in ga je treba zavrniti, je denarne zahtevke, navedene v točki 58 zgoraj, ki sami temeljijo na nezakonnosti izpodbijane odločbe, posledično mogoče le zavrniti.
- 60 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba tožbo zavrniti.

Stroški

- 61 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 62 Ker tožeči stranki nista uspeli, se jima v skladu s predlogom Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. OR in OS se naloži plačilo stroškov.**

Truchot

Kanninen

Perišin

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 6. septembra 2023.

Podpisi